

Cena Numeru

3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincji.

PRENUMERATA

Wydawca w Krakowie i K. 30b (dot. z dostawą do domu) na prowincji z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal.
Prenumerata za granicą 1 rok 50 l. 2 fr. 10
PODZIĘCZENIA: SUZEPŁARZE: NAWYWA: NOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISU I NA WSZYSTKICH DOKŁADACH KOLEJOWYCH

NOWINY

Diennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petito 10 hal., za każdy następny 20 hal., drobne ogłoszenia po 4 linijach od wiersza (zobaczmy 30 hal.). Nadesłane za wiersz petito 10 hal., spody na każdej stronie po 4 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tydzień. Ilosciary prowadzi w swym zarządzie p. H. Hapczyński.

Administracja „NOWINY” Rynek gl. L. 8, otwarta od 9—1 w pośrodku i od 4—8 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Szkolniewska, Pałac Hausmanna L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowiny”: Kraków, Rynek gl. L. 8, Tel. 627.
Redakcja: przyjmuje od godziny 12 w południe. — Ekspedycja: „Nowiny” w drukarni Rynek gl. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiedomości z zagranicą i listownie przyjmie Redakcja (Tel. 627) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gl. L. 8, i p. Rokopisów nie wraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Albo albo...

Z najwyższym niepokojem oczekuje kraj rezultatów konferencji prezydium i komisji parlamentarnej Koła polskiego z rządem w sprawie budowy kanału. Chwila jest nadzwyczaj poważna. Długo już nie można pozwolić, aby rząd pisał sobie z kraju i uchwałę, sancyonowaną ustawą uważał za bezwartościowy swistek papieru.

Dr Bienert, podobnie jak jego poprzednicy, budował kanały nie chęć, zaśnania się brakiem pieniędzy i zamiysła nowym jakimś wykretem zyskać Koło polskie, zamyślił co opini, a dla uśmierzenia burzy rzucił Galicji jakiś cukierek, jakiś obietnicę wykonania regulacji rzek lub coś podobnego. Ostrzegamy jednak naszych posłów, że kraj na cukierkach i obietnicach nie poprzestanie. Kraj żąda swego prawa i spodziewa się, że Koło polskie, jeśli by nie potrafiło przełamać oporu rządu, to wyganie przynajmniej ostateczne konsekwencje i na bezprawie rządu odpowie najostrzejszą opozycją na całej linii.

Telegramy „Nowiny”.

Sprawa kanału. — Znów wykryty!

Wiedzą. Wczorajsza narada komisji parlamentarnej Koła polskiego przy udziale posłów krakowskich trwała kilka godzin i była bardzo ożywiona. Posłowie krakowscy z całą energią bronili sprawy budowy kanałów i nalegali na sekcję ostatecznego i zdecydowanego stanowiska ze strony Koła polskiego, co też przy naradach prezydium Koła i bar. Bienertem nastąpiło. Jak się okazało, bar. Bienert oświadczył, że sekcja skłania się do spełnienia życzek Koła polskiego, musi jednak sprawę tę przedłożyć na najbliższej Radzie ministrów. Przykreślił wreszcie dać ostateczną decydującą odpowiedź przed najbliższą Radą.

Wiedzą. Jak „Zelt” donosi, w Kole polskim panuje życie niezadowolone z ministra Abrahamowicza, którego uważają za niegodziwego i w przewlekłym dręcz wodnych, gdyż czyni zabieg, by rząd wystąpił z nową(1) ustawą kanałową, podczas gdy Koło polskie żąda na podstawie dotychczasowej ustawy natychmiastowego podjęcia robót.

W sprawie ubezpieczenia powszechnego.

Chłopi przeciw ubezpieczeniu? Wiceprezes Koła polskiego pan Stapiński otrzymał od włościan setki petycji przeciw ustawie o powszechnym ubezpieczeniu. W petycjach dowodzią włościanie, że jako ciężej przeważająco wysoce nawet podatki gruntowego, cieżki, którego absolutnie nie mogą wziąć na siebie.

Jak wiadomo, Indowcy rozwinęli taras gwałtowną agitację przeciw ubezpieczeniu.

Najbardziej „Gazeta Ludowa” wykazuje, że w programie Indowców znajduje się ubezpieczenie i że p. Stapiński jeszcze przed kilku miesiącami pisał o konieczności tego. „Gazeta Ludowa” konkluduje, że nie należy zwalczać ubezpieczenia, lecz trzeba dążyć do jej usprawnienia, aby opłaty były niższe. Niemiecki i wszelkie partye chłopskie żądają ubezpieczenia.

Ko Stajołowski w „Wiedniu Powszechnym” przytacza słowa „kierowników krakowskich”, którzy przybrali miano „chłopsko-kołowych” — z ludowcami. Zanim się mogły nastąpić pierwsze zawołania milione, musiało przejść do sporu, bo „kierownik” chce ubezpieczenia, a p. Stapiński go zwalcza. Dalej wywodzi, że Stajołowski, że p. Stapiński lara tylko na instynktach chłopskich.

Chłop, pizek ka. St., przeciw każdej opłacie broni się zębami i pazurami: „Kto ma „duszę chłopa” — zwalcza noszonego chłopa zamożniejszego, ten wie, że zwykły on tracić przy byle jakiej okazji: jarmarku, od-

puści, wesela, pogrzebu, obrzań itp. po kilka i kilkanaście — a przy weselach po kilkadziesiąt i kilkaset koron. Ale tego wszystkiego nie liczy na sobie za ciężar lub ucisk, bo to sam traci i trwoni, aby żył, lub aby się „pościwił”.

Leć gdy mu powiedzą inni: Zapłać 6 koron na jakiś podatek, na katęgę lub gazetę, na stowarzyszenie, na ubogich i t. p., to będzie narzekał i bronił się do upadłego.

Wie to dobrze Stapiński, więc pisał postcard: „Będziecie płacić po 6 koron od głowy, a ja was od tego wydatku obronię!” — I ma to pewność, że obłoty zapomną mu wszystkie grzechy, a święta znowa, że on jest jedynym obrońcą chłopa!

Czyż jest bowiem taka rzecz na świecie, w którą chłop nie uwierzył, zwłaszcza gdy mu się da: „Nie zapłacisz 6 koron!”

Jest już wprawdzie nieco oświaty i rozumnienia spraw publicznymi między chłopami — nie prawdziwie oświeconych, a przynajmniej oświeconych na chłopski sposób — nie należy bardzo mało!

Dalej wywodzi, że Stajołowski, że Indowcy i ka. Żygliński myśleli obciążać wysokość opłat. I tak: usłpiw myślenie obciążają, że każdy chłop-rolnik będzie płacił 12 koron rocznie. Powiedzano totem w ustawie, że który niema 480 koron dochodu rocznie, ten będzie płacił tylko po 50 hal. mieszaniom czyli 6 koron rocznie. A ponieważ obciążenie gruntu w naszym kraju są poszarpane i gospodarzy na 10, 15, 20 hal. wysłi morgach, jest bardzo mało — więc też u nas prawie wszyscy, a przynajmniej większość polowa rolników, będzie składać do kasy zabezpieczenia tylko po sześć koron rocznie, a to z pewnością nie jest wkładka duża w porównaniu do korzyści.

A drugie myślenie i wprost do obalamienia Indowców i Stapińskiego obciążenie jest to: „Chłop ma 6 dzieci, za każde od 16 roku będzie płacił po 6 koron, tj. 36 koron rocznie”. Niech ka. Żygliński pokaże chłopu, który miał tyle dorosłych dzieci i trzymał je w domu!

A to ci bał!

(Z krakowskiego bruku).

Bawiono się wymienieniem w schoty.

Chociaż:

- Nie chciał się żaden komitet;
- Nie prosiło na protektora katęgę;
- Nie rozważano alifów;
- Nie drukowano zaproszeń;
- Nie kupowano toalet;
- Nie wynajmowano dobroczynnego sala;
- Nie wydano osobnych kartonów

Najomniej:

Przyjeżdżał Ferdęk z harmonią do sieni i uciął:

„chłoda Maryka”;

Latałnik zaświał wielką latarką przed bramą;

Doładowy podziwiał z kamelejem, jak która

była:

Hanka w pastiołach, Kaśka w kaloszach, a Jula boso.

Ulaż, no stał przed bramą, że jednej; kulawy piekarzyk do drzewy; Antek ze synku do trzmieli!

I galop zwierzynek, z kłosem i trzaskiem, godym karawanią grzmot w tunela śnieg.

Obawy że dąg ognia, fartychy żeś furczy — a sięg ogromna, szeroka, skłębiona — dąda!

W tem wraca Antonowa, postrach kamienicy, stróżowa, na której inni drzy warknie lokatarkę kolono, od płwde aż do strychu.

I wnet porwya młotek:

— A lasę! po rozwarowej sieni? i a masz, a trzymaj, a naki! Daa je was bał!

Węce rozbawieni guśle rozprzeczili się na wszystkie strony. Tak te poci Antonowa rozpędziła bał, o com, właśnie nika idący na zaszczyt dostęć, dziś w roli balowego sprawozdawcy

Qui.

Z KRAJU.

Szajka fałszerzy monet.

Z Biłgłej pisma nam: Przed kilku dniami aresztowano tutaj Jakuba Gutierrezona, na którego śledźmierz i policja już od

Autogobilon i tramwajom w poścu za bandytami. — Krwawa strzelanina na ulicach Londynu. (Patrz „Ze swiatu”).

dotychczas czesa polewa, podejrzewając go o naleśanie do szajki aresztowanych już w Krakowie i w Tarnowie fałszerzy monet. Podejrzanie policyj okazało się czasadłone, gdyż rzekomy Gutierrezman jest identyczny z Jakubem Faktorem, heroldem szajki, który kierował całą fabryką i dostarczał środków pieniężnych. Aresztowaniem dotawiono do aresztu śledźmierz w Wadowicach, skąd w najbliższym czasie ma być odesłany do Krakowa.

Morderstwo w Porębie Żegocie.

Z Alwerni pisma nam: Morderstwo, popełnione na 6 p. Irene Marcinikowskiej w Żagocie Porębie, jest jeszcze natwornie przedmiotem dyskusji w okolicy — a wykrycie sprawców morderstwa w Paczółtowicach podobnie jeszcze śledźmierz tajemną do tem energicznie poszukiwani i doświada. W ostatnim czasie miał wyłże na jaw szereg faktów, który swodził uwagę śledźmierz w inną stronę i nasunął podejrzenie, że ewentualnie miał to miejsce wykryć morderstwo zabójcy. Pierwsza osoba, która przybyła na miejsce zbrodni, zauważyła, że drzewi tyłko z opłakił Marcinikowskiej były czarne zamknięte, zaś na pewnym czasie nastali to drzewi otwarte, a na drzewach ślad krwi. Nauwa się tedy podejrzenia, że w chwili wyłże tych osób sprawca był jeszcze na miejscu zbrodni i dopiero zabierał się do banku. Spisownicy ukryli się w ciemnej latce Marcinikowskiej, skąd niedostroczony umknął w chwili zamieszania przez drzwi tyłki, które zostawił otwartą i powołał krzyk. W ten sposób morderstwo wykonywał, drugiego mordercy nie nie zabrał prócz kilku koron, które laty na miejscu.

Cała okoliczność z niewykiem napięciem oczekuje wyniku śledźmierz śledźmierz.

Mordercy Ferberów.

Śledźmierz w sprawie tego potrójnego morderstwa czynią postępy i o ile uda się stwierdzić identyczność Bareckiego-Bilskiego i zbadaj go zbrodnię popełnioną w Królewstwie, rozprawa sądowa odbyć się może w marcu.

Co mordercy zrabowali Ferberów?

Wyroków zrabowali Ferberom gotówki nie została dotąd ustalona. Zdaje się, że gotówka nie była znaczna Bareckiego-Bilskiego i zbadaj go zbrodnię popełnioną w Królewstwie, rozprawa sądowa odbyć się może w marcu.

Co mordercy zrabowali Ferberów?

Wyroków zrabowali Ferberom gotówki nie została dotąd ustalona. Zdaje się, że gotówka nie była znaczna Bareckiego-Bilskiego i zbadaj go zbrodnię popełnioną w Królewstwie, rozprawa sądowa odbyć się może w marcu.

miał zbudować szkołę gminną i że mu nie swędzono jeszcze wyłożonych na kupie gruntu pieniężny. Przed śledźmierz Ferber z pewnością nie trzymał w domu dużo mactwa łatwych pienięży. Tego momenta spełniła nie przewidziała i idąc za głosem lokalnej epitali sądziła, że w domu Ferberów znajduje grube sumy.

Jakob Goryl zeznał początkowo, że u Ferberów zabrano gotówki około 50 kor., w tam 30 kor. drobna moneta. Później przyznał, że było około 100 koron. Wobec ciągłej zmiany zeznań nie można i tej kwoty brać za pewną. Także kosztowności, zrabowane Ferberom, nie przedstawiały wielkiej wartości. I tak np. brzozalet i brozka, nie są z prawdziwego złota, ale z t. zw. złota amerykańskiego. Podobnie drogą lacharek złoty damski jest dty, więc też zbyt wiele nie kosztował.

I zony Goryla znaleziono schowane we włosach 1140 kor. w banknotach. Ale zbadano, że Jakob Goryl sprzedał w grudniu swoje paręci graniow w Krakowie i wiał za nią około 1600 koron. — Z zony tej wydał około 600 koron na białego wyłki, pozostało mu zatem około 1040 kor. Później przy zeznaniu zeznał o niogu 1140 koron w banknotach i 100 koron w złocie można przyjąć, że w sumie to jednak jeszcze około 900 kor. podjętego podobozenia. Z zastawienia tego wyłki, że mordercy u Ferberów nie wiele zrabowali gotówki. Potwierdzały to także i to okoliczność, że u Bareckiego nie znaleziono gotówki, tak, że na projektowany wyjazd do Królestwa brakowało mu pienięży i w tym celu zmuszony był sprzedać zrabowane futro.

U aresztowanego Franciszka Goryla w Paczółtowicach znaleziono 50 kor., z których podobozenia nie może się wyłamywać.

Barecki i jego historia.

Zdaje się, że niebezpieczny ten zół jest istotnie Bareckim. Jest to bandyta, który ma już podobne krwawe czyny na koncie. Barecki projektował napad na bank w Królewstwie Polskim, potem napad na jakąś instytucję w Krakowie, ale Goryl mu nie wyperwadował — i zwrócił mu uwagę na Ferberów. Bareckiemu dla ostrożności nie kupił w Krakowie. Jakob Goryl pojechał do Myślowic i tam nabył bransz matego kalibru, oraz zwykły medzo-strasowy rewolwer. Bransz wiał Bilki; rewolwer Jakob Goryl i ułzył ich do samodzielnego zrabowania.

cionki zaręczynowe i ślubne zegarki, łańcuszki, oraz wszelkie wyroby złote i srebrne

Emil Goldwasser Kraków, Grodzka 58

Wartościowe Podarki ślubne

Bariolki nie wie jeszcze o aresztowaniu Goryłów i zasława wypiera się winy.

Wczoraj oddawano Goryłów do sądu, a dzisiaj po południu przysięgli sądzili śledczy dr Taubenschlag do przesłuchania, potem nastąpi konfrontacja.

Referentem ze strony prokuratury ustanowiony został dr Marecki.

Z Bechni. W tym miesiącu przyszło do zawiązania „Chrześcijańskiego Spółki Spożywczej”. Członków jest przeszło 150, a kapitał udziałowców zabrano do dzisiaj przeszło 4.000 koron. — Przewodem Rady nadzorczą został wybrany hr. kanonik Biliński. — Z wyjątkiem agrarików, którzy dla siebie tylko osobą „konsum górnicy” założyli i prowadzą, licząc przy tym na inteligencję, mieszczanie do tej spółki nie wchodziły.

Wykłady na prawolny w niedzielę 31 bm.:
Powstanie uniwersyteckie na prowincji: Bochnia prof. L. Skowronski „O Opatrzności Norwida” (w sal. k. 6). Jasio prof. R. Mołenda „Przygotowania do powstania polskiego w czasie wojny krymskiej” (w sal. k. 6). Mielce prof. Z. Kowalski „Ryzyko „Chęci” (w sal. k. 6). Nowy Sącz prof. J. Halerzycki „Co wpływa na uwarunkowanie polityki?” (w sal. k. 6). Rzeszów prof. inż. dr G. Golewicz „O polityce” (w sal. k. 6). Tarnobrzeg prof. J. Polak „Z dziejów nowoczesnej literatury rosyjskiej” (w sal. k. 6). Wadowice prof. L. Czech „O promieniach Roentgena (o demontażu)” (w sal. k. 6). Wileńskie dr C. Hienkisz „O poszanowaniu języka polskiego w nowo potocznej” (w sal. k. 6).
Z uniwersytetu lwowskiego: Trzebińna p. Zacharewicz „O tragicznych chwilach” (w sal. k. 6).
Wileńskie dr C. Hienkisz „O poszanowaniu języka polskiego w nowo potocznej” (w sal. k. 6).
Z uniwersytetu lwowskiego: Trzebińna p. Zacharewicz „O tragicznych chwilach” (w sal. k. 6).
Wileńskie dr C. Hienkisz „O poszanowaniu języka polskiego w nowo potocznej” (w sal. k. 6).

Morderstwo i hypnotyzm.

W morderstwie, o którym pisaliśmy, wyszło, jakby się radować mogło, a fantazyj jakiego Edgara Allana Poe, którego sejmia rozność urodził obchodni władnie cały świat literacki.

W miasteczku Westcomb w stanie Michigan urzędował od kilku lat proboszcz Jan Haviland Carmichael, człowiek nieposiadający zachowania się i naderwale doborczy; jedyną jego słabością było piewanie matry, melodię katolicką scdm. 4. Człowiek ten, którego członkowie gminy metodystów, gdzie był kaszelnikiem, nie posiadali nawet o to, aby mógł zabić muchę, samowadził na kościele swoim w dniu smaganego w Westcomb obywatela, cieleś Gideoną Brownninga. Zabił go siekierą, pokrajał ciało na kawałki i chciał je spalić w piecu w zakrystyi.

Przez ctery dni ukrywał się pastor przed sądem okiem sprawiedliwości, a potem się powiesił. Pozostawił list do żony, w którym okazał się o najpóźniejsze towarzysze i drugi list do siostry w Fort Horton. Ten to list razas ponure światło na czyn pastora i wykrywa powody, które niewinność dotąd sługę Boga skłoniły do zbrodni. — W tym liście dokumentem znajduje się następujące wstrząsające wyznanie:

„Zamordowałem Brownninga. Uczyniłem to, ponieważ Brownning wywierał na mnie ustawicznie swój wpływ hypnotyczny. Kazał mi abym o nim piewał, o kościele. Musiałem tam chodzić. Spółkałem go tam, a on wybrał ten chłodny urządkowanie, że ja, on, człowiek bez wykształcenia, posiada nademną, człowiekiem wykształconym, taką moc. Brownning kazał mi rękę podnieść do góry. Nie mogłem się oprzeć, robiłem wszystko, co mi rozkazał, a całą dokładał się.

„Nagle, jak błyskawicą, przedzielną elementarną oświełeniem tylko jedną sekundą, przysłała mi świadomość mojej niedolności i mego bestialnego poddaństwa się woli tego bezbożnego, brutalnego człowieka. W szalonej rozpacz pochwyciłem siekierę i wpadłem na Brownninga. — Rozpoczęła się straszliwa walka. Uderzałem dotąd siekierą, dopóki nie spotrześciem, że Brownning nie daje mi znaku życia.

„Nie udało mi się, jak o tego przysłało. Ocy moje pady potem na nóż i śmierć! Nie przerażało dokonany czyn. Pokrajałem ciało na kawałki, wadziłem je do pieca i niechciałem. Teraś jestem już przy sznycy, abym się mógł ukrywać dalej. — Nawet teraś, gdy spoglądam śmierci prosto w oczy, nie mogę sobie wyobrazić zbrodni, która popełniłem”.

Amerykańscy delencioni obzerne rozpinają się o tej zbrodni. Ale, adanem naszem, nie hypnotyzm jest przyczyną krwawego czynu pastora, lecz obłąd. W obłądzie urobił sobie pastor, że cieleś Brownning przedlażenie go hypnotyzmem wpływem.

Nieszczęście zażegnane.

(Wasa wymiana niby „dyplomatycznych” depesz.)
 Wobec faktu, że szary Turcy z Austrią i szary Turcy z Bułgarią skończyły się pokolewano spłata, pewnego kwantów gotowości, dyplomata se „Smigusa” nie był obaw wojennych także z powodu konfliktu Austrii z Czarnogórą,

i przypuszczają, że w tym wypadku nastąpi ugoda na podstawie przekazu plemięnego. „Smigusa” publikuje także „dyplomatyczne” depesze między krakowskim rządem w Cetyniu a Wiedniem.

Cetynia, 2 stycznia.

Million milionów batalionów furgonów walcących stanów, dyabłów, Bebechubów, Meistelewie! Szuram huram burm bum! bum! bum! piff! paff! po! no! no! no!

Wiedeń, 4 stycznia.

No... no... ciao... ciao! Nie się nie stało... Nie płakała chłopczyka... No!... Sto tysięcy franków... He?

Cetynia, 6 stycznia.

Million kroć sto tysięcy pluronów najświeższych dyabłów s! piekła!... Hym! bim bam bum! bum! bum! bród! noch a mal!

Wiedeń, 6 stycznia.

Oj! oj! jej! ja się boję... Bobu tak straszny! no ciao! trasyk! — co?

Cetynia, 10 stycznia.

Do wszystkich dyabłów... bum! bum! bum! Wiedeń, 12 stycznia.

No już — bo róża leży na seadle... Nie maś się już 201 miliona — i spać! Lu! Cetynia, 14 stycznia.

Bim bim bum!... Uuu! bum! bum! Wiedeń, 18 stycznia.

Bo do wszystkich dyabłów... Gdzie róża? Cetynia, 20 stycznia.

Juś nie będę... Uuu... Wiedeń, 28 stycznia.

Million kroć sto tysięcy pluronów... Cicho! Masz miliona! Spać! Cetynia, 31 stycznia.

Ciajcie rączki! Pa! pa! Ciam! Uuu! Pa! (Depesze ustale — poszedł przekaz).
 Ha no, może i tak się stanie!

Naokoło sceny i estrady.

Koncert Muzycego Rosenthala, pianisty. Gra Rosenthala jest od wielu lat wyznacznikiem, pianistycznym tonu, sily w szlachetnym znaczeniu, niekiedy i najwyższym opanowaniu instrumentu. Jeżeli wszyscy przyznają mu stanowisko osobne zapole nie dąży do wirtuozostwa, to dlatego, że poszedł on swoimi drogami. Można zarzucić, że w grze Rosenthala nie ma gorącego uczucia ani zapale mrocznego, ale zawsze szlachetny, szczerzy, dąży do słuchacza rozkosz gra, która nawiązuje się przedzielną, często wspaniałą. O niemożności i technice nawet wspominać nie warto — bo szczerzy doskonałości w tym kierunku słyszeliśmy już od początku do końca, jakkolwiek artysta nie pragnie w istocie tych nieznanych zaskak wywodzić na pierwszy plan. Kto tak unie zagradzoną op. 109 Beethovena, dzieło nie dla koncertu stworzone, temo polowy nie w głowie, a jednak wydobyle tytu interesujących momentów szczególnie w ostatniej a najniezwyklejciej części z wariacyjami, miedzymi jest tylko przy tak olbrzymich trudnościach technicznych. Słoneż utworów Chopina stanowił główną część dyskursu wczorajszego słuchacza, mógł on zapewne niekiedy słuchać wykiwać to i owo, ale jedno podnieść należy z największym uznaniem: Rosenthal gra Chopina z niezmienną czystością i jeden doświadczenia nie tytu, stanowił korpas popan filozof grą i kaskadą przedzielną dyabłów.

Przezdoła w ocaleniach wszystkich, co artysta pragnął, był bardzo niewdzięczny instrument koncertowy Beendoffera bez tonu, słuch, jakby z resonancją pękający. To też nie po raz pierwszy słyszeliśmy Rosenthala, ten niechciał doświadczyć jego wielkie plus dobry instrument, którego brak może było od początku do końca koncertu.

Porój.
 „Halka”, wystawiona wczoraj na scenie krakowskiej przy pomocy skoty operowej p. Maro, na cel doborczy, zrobiła swoje, bo wypełniła andorytym teatru krakowskiego do ostatniego miejsca. Porównajmy piękno melodyj Moniuszkowskich, zawzięcie, choćby w najczystszej odwrotności — ażyliście usposobił słuchaczy dla młodzieńców śpiewaków, naderwanych „prawdziwie” scenie „prawdziwych” artystów. W tym też kierunku odnieliśmy sukces. „Halka” pojawiła się w repertuarze „pierwszej polskiej skoty operowej” i tak niewiome po raz który miał więcej w tej samej obsadzie. P. Antoniewski wdziałem i słyszeć w partyi tej, kilka razy. Po wygłosie wczorajszym znaczący mianem, z przyjemnością, postępi w kierunku artysty scenicznej i aktorskiego ujęcia partyi.

Głos, idąc śladem ogólnego rozwoju fizycznego młodego śpiewaka, nieznacznie, lecz postępowo zmniejsza. Brak wykończenia, ratuje wrodzoną muzykalność śpiewaka, temperament, inteligencja i sceniczna aparycja, która czyni z dorodną artystką ładną wdziankę sceniczną. Dziśki tej amnie także zbierała p. Antoniewska obite oklaski. — Jontek p. Dobosza, któ-

ry po raz pierwszy występował, był jak na pozostającego śpiewaka bez zarzutu pod względem powołania w intonacji, pomównania akcentów śpiewanych i ogólnego ujęcia się.

Zdradzał talent aktorski, wielką muzykalność oraz przytomność umysłu a nadto i wielką sztukę wszystkich drobnych przywiotów, które dają w nim więcej dobrego artysty. Materyja jednak p. Dobosza wymaga więcej czasu kształcenia na arty i wartości zuchale jego mezonau, aby talent ten śpiewaka skierować na teory, które w swoim czasie poradzi p. Ławczyński, dół pęd najlepszych nadejści artysty. Zg. śpiewaka młodzieńca, bardzo muzykalna ocena i wielkim głosem, ujmując miłym dźwiękiem głosu i wdziankiem postaci. Januszem był p. Zakrzewski, w sposób zdradający wielką muzykalność, jak elementem należało aspiracje i pewną rytmyk sceniczną. Fartysja Dzielmy pojawiał się p. Strzałkowski, wywołując się z zadów swych ze wczelnym udziałem.

Solinka śpiewał p. Isakowicz, amator cieszący się szlachodną sławą dzielnego śpiewaka. Występ sympatycznego barytonisty ochoczoła swoboda gry obmyślonej racjonalnie oraz omelegność w chudzeniu na scenie w kontens, co nie wiele artystów z zawodu, już dziś, pozostaje ich mocz. — Głos dzielnego śpiewaka brzmiał donośnie, piękny dźwiękiem, rytmyk śpiewaka i silą górną nad otoczeniem. Chęry sprawiły się jak mogły nalepiej, a drobne usterki między innymi a ciekawie łagodni i załważył z niewielką rzeczością, nieznaczając u nas w takich wypadkach dyr. p. Heck. — Dziśki „halek” prowadził p. Doliński.

St. Bursa.
 Popie uczelnio kens-rastworium. Z radością witamy publiczność tak poży, na którym słyszy muzykę poważną, dającą do podniecenia polezma, a nie rzekomo wirtuozostwa. Tylko przez uprawianie muzyki kameralnej, jak się doprowadzić do prawdziwie dodatnich wyników, więc tego niech będzie jak najwięcej. — Szczęśliwym był, jako istnienie udozoleni młody n. Wierchowicki, który zwrócił na siebie grą na skrzypcach p. Syrek.

Z.
 Z sal koncertowej. Dyrektor koncertów krakowskich nado się w ostatnich dniach dokonał bardzo ciekawego engagement. Korzystał z chwilowego pobytu w Krakowie barytonisty Opery Metropolitan w Nowym Jorku, p. Gustawa Berna-Resky'ego, pozyskał go Dyrektor na jeden występ, który odbędzie się w platak d. 5 lutego.

P. Berna-Resky uchodzi za jednego z pierwszych barytonistów świata, czego dowodem, w Nowym Jorku śpiewał w tak świetnym towarzyswie, jak Carusa, Melby, Kochański, Plancon i J. Krytyka rosyjska, po występie w Teatrze Maryjskim w Petersburgu porównywała go z Battistini, przyczem wielkomił recenzentów przyznawała mu pod względem wyrazu w śpiewie wyższość nad ulubionym Warszawą. Program koncertu z dnia 5 lutego składał się z dzieł z brawurowych fragmentów z oper. Akompaniament objął prof. Blycki.

Dziśki w ałobidzie fortepianu B. Gabryliński. Z teatru lwowskiego. Dalsz w sobotę po raz pierwszy 3-aktowa tragedia amerykańska pt. „Dana z marmuru”, grana na wszystkich scenach europejskich z nadzwyczajnym powodzeniem. Szrinka ta wdzianą zwołaniem na niedzielnym wieczornym przedstawieniu. Niedzielną zaś popołudniowym przedstawieniu wypłyn 4-aktowa operetka krakowska pt. „3 fotografie krakowskich piękności”, grana z wielkim powodzeniem w teatrze lwowskim.

Repertuar teatru miejskiego:
 Wtorek pop.: „Belleam polskie”.
 Wtorek wiece: „Wiesioł Trzech Króli”.
 Środa: „Przywiedza”.
 Czwartek: „Lilla Weneda”.
 Piątek: „Przywiedza”.
 Sobota: „Modkła”.
 Niedziela pop.: „Belleam polskie”.
 Niedziela wiece: „Modkła”.
 Poniedziałek: „Lilla Weneda”.

Co słyszać w mieście?

Kalendarzyk na wdziedzie.
 Teatr miejski: „Belleam polskie”. pop., „Przywiedza” wiece.
 Teatr ludowy: „Trzy fotografie krakowskich piękności” pop., „Pod gwiazdą bandery” wiece.
 Koncert w restauracji J. Zawilidkiego i Kola przy ul. Karmelickiej.

Kalendarzyk na poniedziałek.
 Teatr miejski: „Zemsta” pop., „Noe listopadowa” wiece.
 Teatr ludowy: III. Wielka maskarada.
 Koncert w restauracji J. Zawilidkiego i Kola przy ul. Karmelickiej.

Ze spraw miejskich. Wczoraj prz. przew. p. masista dra Leo odbyło się posiedzenie sekcji prawniczej, na którym rozpatrywano sprawę zapiskiowania się dziełami dr. Stanisława Wyspiańskiego. Odpowiedzią w tej sprawie, w której obywateli sekcja prawnicza miała przyznać kredyt w kwotę 5.000 koron na zapomogi dla dyktaryzmy magistrackich i 1.400 kor. na zapomogi dla prowizorycznej służby miejskiej. — W kołen załatwila sekcja kilka spraw emerytalnych i dard z żaki.

Arcykęsła Karol Stefan zwiadał wczoraj kilak prof. Kadara.

Miejsz z prowincji. Krajowa dyrektorka skarbu na rekurs gminy miejskiej zniósł rozporządzenie powiatowej dyrektorki skarbu. — Rozporządzenie to, wydane w swoim czasie, zabraniało gminie miasta Krakowa pobierania należności za oględniy miasta sprawozdanie do miasta z pora raportu Krakowa, zakazywając również przedłożenia miast do rzadzi celów powiatu, go obciążano oraz pobierania kancji i opłat od mieszkańców przywłaszczając miast do miasta.

Krajowa dyrektorka skarbu uznała, że powiatowa dyrektorka skarbu nie posiada odpowiedniej kompetencji ani prawnych uzasadnień do wydawania takich rozporządzeń.

Wydział „Klubu prawników i Koła artystyczno-literackiego” na rok 1909 nominował się następująco:

Prezes: p. Wiedwieher WL. Wiceprezesi: pp. Sołkowski A., Urel W. Oczekowice wydział: pp. Anetowicz T., Heringer W., Blycki E., Dobrzański J., Federowicz T., Flechner, Górniewicz B., Kotarski K., Łazebnik K., Matysiński H., Migowicz WL, Rakowski K., Rozwadowski J., Schneider E., Smaczalski K., Słachetkowski ST, Ujejski J., Winkowski J., Wolf R., Zawilewski J., Zak-Skarzawski T., Komlars kontrolujący: pp. Cielikiewicz J., Kryzowski J.

Wice dyktaryzmy magistrata miasta Krakowa odbędzie się w niedzielę dnia 31 b. m. o godz. 4 po południu w sal Kola magistrackiego (Mikołajska 10, 1. p.) Porządek dziennej wnie obejmuje: 1) polecone dyktaryzmy i regulacja plan; 2) sprawę emerytur i zapotrzebowanie na rok. Na wice zaproszone radców miejskich i przyzwyd. Dr zaproszeń dołączono wykaz plan pobieranych obcin przez dyktaryzmy. Połączony on przeważnie po 2 do 3 koron dziennie; na 92 załadowie 12 pobiera ponad 8 do 4 koron; dwóch pobiera po 4 korony, jeden 4-50 kor., jeden 5 koron. Dymniak wyliczył, że potrzeba jest kwota 30.807 koron rocznie, aby ich obecne place zrównały się z poborami państwowymi pomocników kancelaryjnych. — Sprawa dyktaryzmy magistratu się rybnego załatwienia.

Z Krak. Tow. Równoprawienia kobiet. Dnia 31 stycznia, w niedzielę, o godz. 3-ciej, w hotelu Kleina, przy ul. G. Gierdy 5, Kazimiera Bajdowa wygłosi odczyt: „Jedni sięgnęli srodka...” (Rola pierwiastku erotycznego w tam zwane) kwasy kłoboszy). Ceny miejsc dla członków Tow. są załżone.

Z powoda odczytu pogadanka odbędzie się w następującą niedzielę.

Związek turystyczny w Krakowie ogłosił sprawozdanie z rocznej działalności, z którego oknał się, że towarzystwo to niezwykle szybko się rozwija i doskonale prosperuje, apelując ważne dla kraju zadania. Dochody Towarzystwa wyniosły w ubiegłym roku 80.000 kor.

Walne zgromadzenie „Związku” odbędzie się 7-go lutego, — Oczeków Hery „Związek” 284.

Zjazd artystyczni. Teatr zbiera się do Krakowa Zjazd artystyczni Krakowa Związek naczelnictwa lwowskiego. Rachlwy ten Związek liczy w kraju około 150 „Ognisk” i w kręby organizacyi ujęł kilka tysięcy naczelnictw. Witymy ten Zjazd i tyczymy powodzenia jego obradom.

„Żywa Szopka” będzie przedstawiała w niedzielę, 31 stycznia, po raz ostatni w „Sokole” krakowskim. Przyjemniamy o tem wszystkim, którzy dotychczas nie korzystali jaszcz z tego widowiska, jak i tym, którzy zachęcają poprzednim występom, zechcą powinną odwiedzić salę sokół. Początek o godz. 4 po południu.

„Gwiazda”. Stow. pol. republikanów i przemysłowców w Krakowie urządził w n. niedzielę dnia 31 b. m. w lokalu własnym przy ul. K. K. 1. 3 wieczorek patriotyczny ku uczczeniu pamięci powstańca styczniowego w r. 1863.

Z karnawału. Karnawał w zeszłym roku na dobre nie rozszalał, nie ujęł się, a na co dzień w ślubach, ale to nie dlatego, bo dozwolę w lutym znacząco się stała wielkich balów. Z wielkich tych balów odbędzie się jak corocznie bal robotniczy, bal na kolonie wakacyjne (10 lutego), bal akademicki i reduta prasowa. Odpada w tym roku tytu bal kuplek.

Świećcie zapowiada się piknik strzelecki dnia 6 lutego.

Reduta praży. Komitet paś odbył wczoraj posiedzenie w prasowej p. Chylickiej i uchwałił następujący regulamin dla stróów paś: 1) domagać z maską przy wejściu (wykluczone kostymy etnograficzne); 2) zeta ołifin z maską przy wejściu. — Dla panów: strój wieczorowy bez maski. Kostymy i maski dla panów wykluczone; dopuszczone fraki kolorowe.

Klub magistratów o k. koleji północnej w Krakowie urządził dnia 8 lutego 1909 r. w sal Tow. strzeleckiego zabawę taneczną z kytolionem. Dodał z zabawy przeznaczono na założenie własnej biblioteki. Początek o godzinie 9-iej wieczorem. — Muzyka szkolna 55 p.

Tow. młodszych cytry urządził w poniedziałek dn. 1-go lutego b. r. zabawę taneczną w lokalu Tow. przy ul. Floryańskiej 1. 32. — Początek zabawy o k. 8 wieczorem.

Wioszczy taneczny urządził „Gwiazda” w sobotę 6 lutego w sal Tow. strzeleckiego.

na masle poleca cukiernia BRZEZINY, o każdej porze dnia świeżo, oraz cukry deserowe.

Z poważaniem

BRZEZINA, Kraków, Linia C-D. Telef. 646.

Znakomite rączki

Mechanoleczniczy

Zakład Landerowski

Lecznica chirurgiczno-ortopedyczna

ul. Zybkiewicza 9, Telef. 796.

od 9—1 i od 4—6.

Wskazania: choroby serca i naczyń, przewlekły nieżyt oskrzeli, niedowład kiszek, otłuszczenie, choroby nerwowe. Leczenie artretyzmu i reumatyzmu gorącym powietrzem.

Aparat Roentgena — Sala operacyjna — Pokoje dla chorych.

Dr Merv. Dr Staszewski Dr Wachtel.

